

N. 35.

WARSZAWA.

20 sierpnia 1870 roku.
1 wrzesień.

Wychodzi w każdy Czwartek.

Redakcja przy ulicy Niecałej, 12.

Expedycja i Skład Główny w Księgarni
Gebethnera i Wolffa, Krakowskie-Przed-
mieście, 415.

ROK V.

O P Ł A T A:

Merkury:	roc.	pótr.	kwart.
w Warszawie	rub. 4	2	1
z przesyłką pocztą	„ 5,20	2,60	1,30

Ekonomista i Merkury.

w Warszawie	8	4	2
z przesyłką pocztą	10	5	2,50

Cena ogłoszeń: od wiersza lub za jego miejsce
po kop. 5, albo 1/2 kop. za 5 liter.

MERKURY,

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY.

Od czasu morderczych, krwawych walk pod Metz, stoczonych przez Bazaina, na widowni wojny panuje pozorna cisza, ów spokój ponury jaki poprzedza zwykle wielkie wypadki. Godnym jest uwagi, że w ciągu ostatnich dni dziesiątka zaszła radykalna zmiana w usposobieniach. We Francji chwilowy popłoch spowodowany pierwszymi niespodziewanymi porażkami wojska przywykłego zawsze zwyciężać, ustępuje miejsca opamiętującej się, pełnej poważnego spokoju ufności narodu, świadomego potęgi swój. Prusacy przyznają teraz, że wojna dłużej przeciągnąć się może jak się im zdawało, że wzięcie Paryża nie przyjdzie tak łatwo, i że położenie Francji nie jest jeszcze bynajmniej rozpaczliwem. Prasa niemiecka poczytuje bitwy pod Metz jako błąd, swym generałom; zdaniem jej, otrzymane rezultaty są w stosunku do poniesionych strat, bardzo mierne. Marszałek Bazaine oporem swym kilkudniowym, nie tylko zatrzymał w szachu całe siły pruskie, ale pozostając przy Metz, osłabił armję pruską, mającą maszerować na Paryż, a księciu Magenty dał czas do uzupełnienia uzbrojeń i do wykonania strategicznych ruchów, których doniosłość wkrótce zapewne uwidomi się. Obecnie obaj marszałkowie zdają się działać w porozumieniu, zaś poruszenia ich osłonięte są zupełną tajemnicą. Przed kilkoma dniami hr. Palikao dwukrotnie ponownie upominał dzienniki, aby żadnych wiadomości o ruchach wojsk nie zamieszczały — a w oświadczeniach swych w Ciele prawodawczem, jako też i urzędowych ogłoszeniach jest bardzo

skąpy i oględny. Nie sądzimy, aby ten lakonizm jego wypływał z istotnego braku nowin od obu marszałków. Przypisać go należy sytuacji tak ze względu na operacje wojenne, jak nie mniej na interes dynastji.

Gwiazda Napoleona III przyćmiona jest bardzo; dynastja zdaje się być silnie zachwiana, tém więcej, że wszystkie te stronnictwa, których wyrazem jest lewica, wszelkiemi sposobami starają się podkopać powagę cesarza. Postawa lewicy w Izbie wskazuje wyraźnie że obalenie cesarstwa jest dla niej rzeczą ważniejszą i naglejszą aniżeli wypędzenie Prusaków z kraju. Jestto postępowanie ze wszech miar dla nas wstrętne, antypatryotyczne i zdaniem naszym krzywdę Francji wyrządzające, a z bezstronnego stanowiska uważając, względem cesarza niezupełnie sprawiedliwe, bo dotychczasowym niepowodzeniom nie tylko sam cesarz zdaje się być winien. Cokolwiek bądź nie dzisiaj stanowczego o przyszłych losach dynastji orzekać nie można, a zamiary przypisywane pp. Trochu i Thiers, jeżeli istotnie w ich umysłach powstały, mniemamy, że wiele jeszcze potrzebowaliby czasu i okoliczności do dojrzewania.

Zapowiadają ważne wypadki od strony morza. Nie sądzimy jednak, aby bez wojsk debarkacyjnych flota francuzka mogła Prusom inne jeszcze ważniejsze zadać klęski nad ubezwładnienie handlu. Ale straty jakie ponoszą Niemcy przez blokadę i zabór statków, są już same z siebie nader dotkliwe. *Constitutionnel* oblicza je na półszóstą miliona franków dziennie.

O doniosłości porozumień między państwami neutralnemi, trudno jest cośkolwiek zawyrokować w tej chwili. Włochy i Austria zbroić się nie przestają, ale coraz jest wątpliwsiem, aby które z tych państw czynnie wystąpić zechciało za jedną ze stron wojujących. Turcja podobno licząc na umiejscowienie wojny, znacznie zmniejsza swe przygotowania wojenne.

O ile w poprzednim przeglądzie giełdowym zwracaliśmy uwagę naszych czytelników na wznowienie po wszystkich giełdach (z wyjątkiem paryżkiej) spekulacji opartych na rachubie blizkiego ukończenia wojny i wyzyskiwania już naprzód przyszłego pokoju — o tyle wypada nam dziś potwierdzić spełnienie się naszych przewidywań co do możliwego zawodu. Jakoż od pierwszego dnia minionego tygodnia, który był pierwszą chwilą po chłodnem rozważeniu następstw z zamknięcia w Metz armii Bazaina — nastąpiła tak w Berlinie jak w Wiedniu i Londynie, dosyć silna reakcja. Uznano, że ów widziany już początek końca wojny, był tylko mrzonką rozchwianą ustąpieniem z Chalons armji Mac-Mahona i energiczną postawą obrońców Paryża.

W Londynie wszystkie papiery doznały znacznej obniżki. Konsole tak zazwyczaj drobnym podlegające zmianom, z sobotniego kursu 92 $\frac{1}{8}$, zeszły w poniedziałek na 91 $\frac{3}{4}$, a do końca tygodnia do 91 $\frac{1}{2}$, renta włoska z 49 $\frac{3}{4}$ na 48 $\frac{3}{4}$, turecka z 44 $\frac{1}{8}$ na 41, amerykański z 88 $\frac{3}{4}$ na 87 $\frac{5}{8}$.

W Paryżu renta notowana w zaprzeszłą sobotę 62,85 zeszła w poniedziałek na 61,60; tu jednakże na obniżkę nie wpływały zawiedzione nadzieje na pokój, ale zaniedbanie jej z powodu ogłoszonej na następny dzień subskrypcji na nową wojenną pożyczkę z 750 milionów franków po kursie 60,60, zatem niższym od kursu renty. Pożyczka ta w ciągu dwóch dni ze znaczną przewyżką pokrytą została, i w tém dali Francuzi najwymowniejszy dowód patriotyzmu nie przemawiającego za skłonnością do rychłego poddania się, dowód tém wyższy, że gdy zbiorowe Niemcy łącznie z monarchiami, bankami i wszelkiego rodzaju instytucjami, zdobyli się zaledwie na 70 milionów talarów, to tu część Francji dała przeszło 200 milionów talarów. Że tylko ten jeden był powód obniżenia się renty, za dowód służyć mogą inne papiery: renta włoska była w zaprzeszłej sobocie po 48,90, w poniedziałek 49, we wtorek 49,50, Credit Mobilier w sobotę 138, w poniedziałek 138,75, lombardy w sobotę 395, w poniedziałek 397,50 i t. p. W sobotę dopiero w skutek burzliwych rozpraw w Ciele prawodawczém i aresztowań wielu republikanów, rozpoczęła się silna obniżka wszystkich papierów: renta w południe stała już na 60,30, o godz. 1 z południa na 59,50, a o 3 po południu na 58,75, włoska zeszła na 48, Credit Mobilier na 130, lombardy na 382,50. Weksle na Londyn z powodu znacznego udziału angielskich domów w powyższej pożyczce, staniały do 25,10 i 25,20 za 3-miesięczne, a do 25,05 i 25,10 za krótkie terminy, z dyskontem 4 $\frac{1}{2}$ %.

W Wiedniu po silnych skokach kursów zaprzeszłego tygodnia, nastąpiła z wymienionych na wstępie powodów reakcja, podniecona jeszcze artykułem pruskiej gazety *Staatsanzeiger*, zapowiadającym uformowanie jednej wielkiej monarchji niemieckiej. Artykuł tak poważnej gazety zaniepokoił giełdę, gdyż stwierdził niejako pruskie proklamacje ogłoszone w zajętych przez niemieckie armje francuzkich prowincjach, w których uważane są one jak gdyby już były pruską własnością. Podobna dążność może łatwo wywołać protest państw neutralnych i obecnie zlokalizowaną wojnę zamienić w ogólną. Nadto wewnętrzny stan Austrii, zaczyna także niepokoić. Mimo nastąpień zgody Czechów z partją niemiecką, głośno już tam mówią o zmianie

Bratiano et consortes, znudzeni rządami księcia Karola, po którym chcieli zapewne odziedziczyć władzę, korzystając z obecnych zawikłań, zamierzili ponowić scenę odegraną z ks. Kuzą. Plany te wszakże nie powiodły się i książę Karol kieruje dalej losami Rumunji.

ministerjum, i zachodzi jedynie trudność wynalezienia odpowiednich dzisiejszym potrzebom osobistości. Te to powody ściągnęły na targ ogromne sumy różnorodnych papierów, tak z zagranicy jak i od miejscowej publiki i spekulantów. Wprawdzie gotówka jest tam obecnie bardzo płynną, gdyż kapitaliści chętnie ją znosili do miejscowych banków; w tém jednakże leżeć może niebezpieczeństwo, gdyż w razie poważnych zawikłań, rzeczono kapitały byłyby nagle zażądane, co łatwo wywołaćby mogło niemożność zadośćuczynienia. Tymczasem akcje anglo-banku z 234 zeszły na 220 $\frac{1}{2}$, franko-banku z 99 na 92, kredytowe z 255 na 247, lombardy z 198 na 191 $\frac{1}{2}$, banku narodowego z 700 na 685; napoleondory natomiast z 9,95 podniosły się do 10,06 $\frac{1}{2}$, papierowa renta straciła 2 $\frac{1}{2}$ %, srebrna 3 $\frac{1}{2}$ %, a waluta 2 $\frac{1}{4}$ %.

Na berlińskiej giełdzie różnica kursów dotknęła tylko papiery spekulacyjne, codziennie w większej ilości na sprzedaż poddawane. Kupowano tylko na lokację kapitałów niektóre zagraniczne papiery i z tych niektóre utrzymały się przy dawniejszych kursach, a niektóre nawet zyskały. W ogóle jednak, w ciągu całego minionego tygodnia, giełda przedstawiała usposobienie codziennie zmieniające się; brak nowin z teatru wojny zachmurzał ją i usposabiał do sprzedaży; wiadomości o posuwaniu się armji ku Paryżowi, raz cieszyły, a drugi raz przejmowały obawą o jej losy — wszystko zaś razem podnosiło i obniżało jedne i te same papiery. Takim również, chociaż na małą skalę fluktuacjom podlegała nasza waluta i papiery; pierwsza w końcu tygodnia była niższą o $\frac{2}{3}$ %, z papierów zaś, listy zastawne dawne straciły 1 talara, nowe $\frac{1}{2}$ tal., likwidacyjne 1 $\frac{1}{4}$ tal., natomiast obligi skarbowe chociaż w ostatnich dniach z 70 zeszły na 68 $\frac{1}{4}$, zyskały jeszcze 1 $\frac{1}{4}$ tal., oprócz korzyści wypadłej z obniżenia się naszej waluty; ten także powód równoważył obniżkę listów likwidacyjnych.

Petersburska giełda rozpoczęła się pod wpływem bardzo dobrego usposobienia. Wyjątkowo bez względu na kursa i tendencje giełdy berlińskiej, było tu we wtorek więcej sprzedających weksle niż kupujących; na Londyn od 29 $\frac{1}{2}$ podniesiono kurs do 29 $\frac{3}{4}$, a jeszcze znaczna ilość weksli pozostała niesprzedaną; Amsterdam ze 147 podniesiono do 148, a na Paryż z 311 na 311 $\frac{1}{2}$, ostatniej dewizy było jednakże bardzo mało, gdyż paryżscy bankierzy nie pozwalają na siebie *in blanco* trasować. Również dobre usposobienie przeważało i dla papierów publicznych, a szczególnie dla spekulacyjnych; premjowa pożyczka doszła do 145, a akcje wielkiego towarzystwa do 139 $\frac{3}{4}$. Stan ten pod naciskiem ogólnego wyżej opisanego w Europie zwrotu, nie dotrwał do końca tygodnia; w piątek bowiem widzimy już usposobienie, szczególnie dla papierów słabsze. Premje zeszły do 143, akcje na 139, terespolskie utrzymały się przy 112, a warszawsko-wiedeńskie z 70 spadły na 68. Kursa weksli przy słabych obrotach utrzymały się. Za półimperjały płacono po 6,60, za listy zastawne 108, a za obligi konsolidowane 105 $\frac{1}{2}$.

Warszawska giełda zasilana z jednej strony tańszymi weksłami z Petersburga i Rygi, a z drugiej ciągnionymi w miejscu na Berlin, Gdańsk i Szczecin, tak za wysyłane koleją zboże jak i za prowiant dla armji pruskiej — nie zważała na chimery giełdy berlińskiej i w odpowiedzi za obniżony tam kurs weksli na Warsza-

wę, obniżała walutę pruską, a z nią i inne. W ten sposób płacone w poniedziałek krótkie weksle na Berlin po 135% zeszły do soboty do 134 $\frac{1}{6}$ %, jeszcze większej obniżki doznały weksle na Londyn, gdyż z 8,21 zeszły na 8,14, a na Wiedeń z 109 $\frac{1}{2}$ na 109%. Ponieważ w Petersburgu weksli na Paryż nie było, więc na konieczne potrzeby musiano je tu wytwarzać przez natychmiastowe pokrywanie się wekslami na Londyn, przez co kurs na

Paryż z 96,15 podniósł się do 97,50. Z papierów publicznych najwięcej kupowano listy zast. dawne, których też kurs podniósł się do 91 $\frac{5}{8}$ i 90 $\frac{3}{4}$, z kup, a nowe obniżyły się do 88; podobnie listy likwidacyjne z początku zapędzone przez spekulację do 75 $\frac{1}{6}$, w końcu spadły na 74 $\frac{1}{8}$. Oprócz tych nabyto jeszcze parę sum premjowych pożyczek po 144; w akcjach nic nie robiono.

HANDEL ODESSY.

Podobnie jak rzeki północnego stoku Karpat, jedne wylewają swe wody do Bałtyku (Odra, Wisła, Niemen, Dźwina), drugie znów do morza Czarnego (Seret, Prut, Dniestr, Boh i Dniepr), tak samo i główne prądy handlu wywozowego tych rolniczych okolic, znajdują odpływ do miejsc spożycia, z jednej strony na północ przez porty nadbałtyckie: Szczecin, Gdańsk, Królewiec, Rygę; z drugiej zaś na południe do portów czarnomorskich, jak Galacz i Odesa. Dział wodny nie schodzi się tu jednak z działem handlowym. Promień handlu wywozowego portów bałtyckich jest daleko większy. Dział handlowy idzie tu przeto znacznie niżej na południe od działu wodnego. Neutralną okolicę stanowią północne miejscowości gubernji podolskiej, graniczące z gubernją wołyńską. Tu stykają się żądania zboża na północ i na południe. W razie małego potrzebowania w Odesie i nieurodzaju na Wołyniu i Podolu, zboże idzie na północ; w razie przeciwnym idzie na południe. Dawniej znaczenie Starokonstantynowa i Proskurowa dla handlu zbożowego było daleko większe niż dzisiaj. Obecnie większe kapitały zjawiają się tam w handlu wtedy tylko, gdy ten przedstawia bardzo znaczne zyski. P. Jonson, który odbył w 1868 r. podróż, celem zbadania stosunków handlu tamecznych okolic, zwraca uwagę na ogólne i powszechne w gubernjach południowych usposobienie do wycofania większych kapitałów z handlu zbożowego i obracania ich do rolnictwa, a za przyczyny tego szczególnego zjawiska podaje: 1) wysokie ceny zboża, które z handlu zbożowego czynią, bardzo ryzykowną spekulację, a równocześnie z rolnictwa bardzo zyskowne zajęcie; 2) liczne i znaczne w ostatnich czasach straty w handlu zbożowym; 3) z powodu przeprowadzenia kolei żelaznych i wysokich cen eksporter kupuje wprost u wytwórcy, nawet małe partje, a skutkiem tego słabnie monopol kapitałów; 4) dzisiejsza nieokreśloność i pewien przejściowy stan handlu zbożowego; 5) nadzwyczajna łatwość wydzierżawiania ziemi i nabywania jej od obywateli nie posiadających pieniężnych kapitałów.

Starokonstantynów i Proskurów ważne są jeszcze jako punkta, w których koncentruje się handel workami. Proskurów Międzybórz, Kupel, Ostrów, przygotowują worki dla całej Bessarabji, gubernji podolskiej, a nawet i dla Odesy; Wiszniowice w części dla południa, a głównie dla Wołynia.

Handel podolski nie przedstawia żadnej szczególności, jest on ten sam jaki się wszędzie spotyka, gdzie przeważa element izraelski. Kolej odesko-bałcka nie sprawiła zmian jakich się spodziewać należało. Czumackie powózki nieraz jeszcze spotykać można obok drogi żelaznej. Widoczniejszym wpływ kolei jest na Dniestrze, gdzie już dzięki jej powstało kilka nowych przystani zbożowych: Rybnica i Reziny stały się ważnymi punktami przewozowymi z Bessarabji do stacji Birzułowo i Tyraspola i przyciągają nie jeden ładunek idący do Majak.

Oprócz południowej części wschodniej Galicji, z miejscowości należących do promienia handlowego Odesy, jedną z najciekawszych jest Bessarabja. Bogactwo jej ziemi, różnorodność gospodarstw: od hodowli owiec w stepach jaskich aż do ogrodnictwa, uprawy

tytoniu i wina w powiatach przydniestrzańskich i kischeniewskim, znaczne rozszerzenie się uprawy roli pod wpływem cen wysokich, wreszcie szczególne stosunki ziemi do pracy czynią z Bessarabji okolicę zasługującą na szczególną uwagę. Środkowym punktem handlu zbożowego dla Bessarabji są Bielce, położone w okolicy, w której schodzą się stopy powiatów jaskiego i sorekoskiego ze stroną leśną pow. orgiejewskiego i kischeniewskiego. Głównym traktem zbytu dla zboża bessarabskiego jest jeszcze dotąd Dniestr, a dla miejscowości bardziej oddalonych od drogi żelaznej odesko-bałckiej, zostanie zapewne na długo i jedynym. Jedną z najżywniejszych potrzeb dla Bessarabji jest szosa, która łączyła Kischeniew z północą; bez takiej szosy kolej żelazna kischeniowsko-odeska nie może liczyć na dużą liczbę ładunków prowadzonych dotąd po Dniestrze, ponieważ Bessarabja przy urodzajności swojej, jest zarazem okolicą błot nieprzebytych.

Co do Dniepru, to najważniejsze jego przystanie Kijów i Krzemieńczug, są już obecnie połączone z Odesą drogami żelaznymi, które przecinają gubernję kijowską i chersońską na znacznej przestrzeni i ułatwiają wywóz rolniczych płodów rzeczonych okolic.

Głównymi wywozowymi artykułami portu Odesy, prócz zboża, są: spirytus zbożowy, łój, bydło, konie, owce, inne zwierzęta domowe i wełna.

Podług sprawozdania za rok 1869, ogólny obrót handlu wywozowego Odesy wynosił 24.755.075 rs., w porównaniu z r. 1868 mniej o 3.626.314 rs. W roku zesz. wywieziono za granicę zboża na 14.431.993 rs., czyli 1.564.237 czetw., co w porównaniu z wywozem 1868 r. wynosi mniej 2.976 420 rs., czyli 397.359 czetw. Całe zatem zmniejszenie wywozu innych artykułów wynosi tylko 649.894 rs. Ponieważ urodzaj zboża, z wyjątkiem niektórych miejscowości południowej strefy gubernji czarnomorskich, był w roku zeszłym dostateczny, przeto zmniejszenie wywozu zboża przypisać należy zbiegowi nieprzyjaznych okoliczności, mianowicie sztuczemu wpływowi handlu wywozowego, pod jakim tenże znajdował się w pierwszych trzech kwartałach roku, skutkiem czego zdarzały się nawet wypadki, że zboże zakupywano w tutejszych kantorach po cenach wyższych od cen praktykowanych wówczas na rynkach zagranicznych. Rozumie się samo przez się, że taki nienormalny stan, wywołany z jednej strony przez przesadzone oczekiwania korzystnego odbytu zakupionych po wysokiej cenie zapasów, a z drugiej przez zakupywanie zboża po wysokiej cenie dla ładowania przybyłych do portu tutejszego zafrachtowanych statków, musiał spowodować dotkliwe straty dla tutejszego handlu. Oczekiwania wywozu wielkich rozmiarów, z powodu spodziewanego nieurodzaju za granicą spełzły na niczym. Gdy we wrześniu zbiory zagraniczne wyjaśniły się, a porty angielskie przepełniły się zbożem z Ameryki, zapotrzebowanie naszego zboża zmniejszyło się i ceny onego szybko zaczęły spadać. Dalszy wywóz zboża przy tak niekorzystnych warunkach, połączony był ze stratą i znaczne zapasy zboża, przeznaczonego na wywóz zagranicę w roku zeszłym, pozostały w tutejszych składach w oczekiwaniu przyjaźniejszych okoliczności. Tym sposobem do 1 stycznia tego roku w tutejszych magazynach zbożowych nagromadziło się o 168.000 czetw., co

w porównaniu z ilością produktów będących na składzie w r. 1868, wynosi powiększenie zapasu o 541.500 czetwerti. Oprócz zboża wywieziono w roku 1869: łożu bydłowego 221.707 pudów 92 funty na rs. 1.108.537 (w roku 1868—212.477 pudów na 1.111.269 rs.), spirytusu zbożowego 35.761 pud. na 150.196 rs. (w r. 1868—64.646 pud. na rs. 271.514), bydła, wołów i krów 10.761 szt. na 430.440 rs. (w roku 1868—6.464 szt. na 258 560 rs.), koni 386 szt. na 30.080 rs. (w r. 1868—191 szt. na 15.280 rs.), owiec i innych zwierząt domowych 10.498 szt. na 31.494 rs. (w r. 1868—7.628 szt. na 25.150 rs.), wełny owczej 306.114 pud. 1 funt na 3.857.036 rs. (w r. 1868—292.733 pud. na rs. 3.688.226). Powiększenie wywozu wełny przeszło o 13.000 pudów nastąpiło skutkiem powiększenia zapotrzebowania zagranicznego i podwyższenia ceny tego produktu. Za główne powody tego pomyślnego handlu wełnianego uważać należy tylko zmniejszenie produkcji wełny w Australji i rozwinięcie przemysłu w ciągu kilkoletniego pokoju w Europie. Korzystając z tych okoliczności, kupcy, którzy zakupili wełnę pierwszej strzyży po umiarkowanej cenie, sprzedali ją zagranicą z wielką korzyścią. Prócz tego artykuły wywozu stanowiły: powrozy i liny, świece łożowe i inne towary. Monety wywieziono: złota na 36.868 rs. 22½ k. (w r. 1868 na 12.485 rs. 38 k.), srebra na 4.562 rs. 65 k. (w r. 1868 na 1.763 rs.). Wywieziono zatem w roku 1869 monety więcej niż w roku 1868 na 27.209 rs. 49½ kop. Ceny zboża w roku 1869 były następujące: pszenica ozima od rs. 8 do rs. 12 k. 20, sandomirka od rs. 8 do rs. 12 kop. 25, girka od rs. 8 do rs. 11 k. 60, arnautka od rs. 8 k. 25 do rs. 10 k. 37½, żyto od rs. 6 do rs. 7, kukurydza od rs. 5 k. 35 do rs. 6 k. 75, jęczmień od rs. 4 k. 60 do rs. 5 k. 25, owies od rs. 3 k. 97 do rs. 4 k. 25, siemie lniane czyszczone i nieczyszczone, od rs. 12 k. 25 do rs. 13 k. 85, rzepak od rs. 6 do rs. 6 k. 82.

(d. n.)

WYTWÓR CUKRU W AUSTRII I CZECHACH.

W ciągu roku 1869 zameldowano w całej Austrii do opodatkowania 21.982.209 cent. buraków cukrowych. Podatek wynosił 9.001.713 fl. W porównaniu z r. 1868 cyfry powyższe przedstawiają przybytek w burakach 1.951.272 cent., a w podatku 799.045 fl.

Na Czechy z tego przypada ogółem 11.069.991 cent. buraków i 4.533.161 fl. podatku, co w porównaniu z r. 1868 okazuje przybytek w burakach 3.070.190 cent., a w podatku 1.257.243 fl. Cyfry te widocznie przedstawiają znakomity wzrost produkcji cukru w Czechach w ostatnim upłynionym roku.

Ogólny wywóz cukru z Austrii w 1869 r. wynosił 92.032 cent. rafinady i 310.263 cent. mączki. W porównaniu z r. 1868 wywieziono rafinady mniej o 63.357 cent., zaś mączki cukrowej więcej o 258.267 cent. Całkowity wpływ za rafinadę wynosił 462.691 fl., za mączkę 1.312.871 fl., co w porównaniu z r. 1868, w rafinadzie przedstawia ubytek 318.798 fl., w mączce cukrowej przybytek 1.092.851 fl.

Z Czech w szczególności w 1869 r. wywieziono 1986 cent. rafinady i 306.941 cent. mączki, co w porównaniu z r. 1868, w pierwszej przedstawia ubytek 601 cent., w drugiej przybytek 268.594 cent. Wpływ na Czechy przypadający wynosi za rafinadę 9989 fl., za mączkę 1.298.820 fl., a to w porównaniu z poprzednim 1868 rokiem, okazuje ubytek w rafinadzie o 3024 fl., a przybytek w mączce na 1.136.553 fl.

— P. Z. Grabowski, członek komisji rewizyjnej Stow. spoż. „Merkury,” nadesłał nam z powodu naszego rozbioru *sprawozdania* za I-sze półrocze z działań Stowarzyszenia krótkie wyjaśnienie rachunku, które tём chętniej zamieszczamy, że życzeniem naszym było właśnie wywołać takie wyjaśnienie, albowiem część rachunkowa *Sprawozdania* wydała nam się nie dosyć wyraźnie i wyczerpująco przedstawiona:

W rozbiórce części rachunkowej *Sprawozdania* naszego z działań Stowarzyszenia Spożywczego za I-sze półrocze r. b., pomieszczonym w N-rze 32 *Merkurego*, autor dochodzi do rezultatów co do *czystego zysku* niezgodnych ze *sprawozdaniem*, a o wykazie *stanu majątkowego* powiada: że „albo w rachunku zaszła pomyłka, albo też wymaga on objaśnień, bez których niepodobna teraz dojść do ładu.”

Jako jeden z postawionych u źródła i na straży rachunków Stowarzyszenia, mam sobie za obowiązek podać następujące wyjaśnienie:

Co do ogółu zysków.

Czysty zysk w obu *sprawozdaniach* wykazany, był bilansem przez porównanie stanu czynnego i biernego, oraz przychodów i wydatków; chcąc zaś otrzymać zysk *netto*, należy dodać pojedyncze pozycje czystego dochodu, zżąd otrzymamy:

II półrocze 1869 r.

(str. 8) ze sklepów	rs. 967,55
(„ 11) z rabatów	1.294,50½
(„ 5) z jatki	37,75
(bilans) ze sprzedaży kartofli	3,77½
(„) z procentów	286,68
	<hr/>
	2.590,26

(bil. str. 14) po strąceniu:

na zużycie ruchomości, umorzenie kosztów przedwstępnych, urządzenie sklepów etc.	145,26
	<hr/>
	2.445

I półrocze 1870 r.

(str. 6) ze sklepów (po wpisaniu rs. 166,03, na zużycie ruchomości etc.)	1.429,74
(wyk. do str. 9) z rabatów	1.599,40½
(bilans) z procentów	184,60
	<hr/>
	3.213,74½

a że w II-m półroczu 1869 było 2.445

przeło w pierwszym półroczu 1870 r.

zyskano więc o 768,74½

Niezgodność w cyfrach autora i naszych, wpływa zapewne ztąd, że autor nie miał pod ręką, jak sam przyznaje, *sprawozdania* z r. 1869.

Co do stanu majątkowego.

Wzrost majątku Stowarzyszenia o rs. 6.817,90, jak to widzimy z porównawczego przedstawienia na str. 13 i 14 *sprawozdania*, powstał:

z udziałów i wkupnego	4.329,73
ze sprzedaży i książeczek udziałowych etc.	138,61½
z zysków I półrocza 1870 r. 3.213,74½	
po strąceniu kosztów pozostałych do umorzenia	864,19
	<hr/>
	2.349,55½
	<hr/>
	6.817,90

Jakkolwiek więc p. W. S. w rozbiórce rachunków przyjął zasadę *dobrą*, nawet za *wskazówkę* na przyszłość przy układaniu

Dodatek.

naszych sprawozdań posłużyć mogącą, jednakże w przeprowadzeniu szczegółów popełnił niedokładności, które niniejszemu wyjaśnieniem pośpieszam sprostować.

Zygmunt Grabowski,

Członek komisji rewizyjnej Stow. Spoż. „Merkury.”

Wiadomości bieżące.

— *Galicyjskie ogólne Towarzystwo ubezpieczeń* rozesłało okólnik następującej osnowy: „Mamy zaszczyt oznajmić, że akcyjne Towarzystwo zawiązane pod firmą „Galicyjskie ogólne Towarzystwo ubezpieczeń we Lwowie,” czynności już swe rozpoczęło. Kapitał zakładowy Towarzystwa wynosi 2.000.000 florenów w. a. Operacje nasze obejmują ubezpieczenia: 1. Od szkód rządzonych: a) przez ogień, piorun lub wybuch; b) przez gradobicie w produktach rolnych; c) w transportach lądowych i wodnych. 2. na życie ludzkie we wszelkich kombinacjach. Operacje te mogą być dokonywane wprost, równie jak i drogą reasekuracji. Działalność Towarzystwa rozciągać się może zarówno na kraje austriacko-węgierskie jak i na zagranicę. Naprzód rozpoczynamy czynności nasze, przez otwarcie oddziału ubezpieczeń od ognia. O otwarciu innych oddziałów doniesiemy oddzielnie. Firma Towarzystwa podpisująca będzie z przyłożeniem pieczęci przez dwóch członków komitetu lub ich zastępców, albo przez jednego członka lub zastępcę i dyrektora samego.

— *Kanał sueski.* Od czasu otwarcia, pisze krakowski *Prze wodnik Ekon.*, przebyło kanał (nie licząc w to należących do uroczystości) okrętów 233. A w szczególności angielskich 139, francuzkich 38, egipskich 19, austriackich 9, włoskich 8, tureckich 4, hiszpańskich 3, rosyjskich, chińskich i indyjskich po jednym. Dochody przez ten czas wynosiły 3.245 000 fr. Czternastcie machin zajmuje się utrzymywaniem kanału w należytej głębokości (26 stóp angielskich), liczni robotnicy pracują wciąż nad uzupełnieniem tego wiekopomnego dzieła.

— Jeszcze w roku zeszłym wyraziliśmy życzenie, aby droga żelazna *Warsz.-Terespolska* ogłaszała podobnie jak dwie inne nasze drogi żel., miesięczne wykazy porównawcze dochodów. Obecnie stało się życzeniu temu zadość. — a pierwszy wykaz za m. lipiec r. b. stwierdza znakomity rozwój ruchu na tej drodze. Dochody wzrosły w porównaniu do dochodów tej samej epoki r. z. o 84%. Następujący rachunek podaje cyfry szczegółowe: 1) z ruchu osób rs. 27.468,82; 2) z przewozu towarów rs. 56.804,75; 3) dochody różne rs. 344,50, razem rs. 84.618,07.

STAN OPERACJI BANKU POLSKIEGO.

	w d. 20 sierp.	w ciągu tygodnia		w d. 27 sierp.
		przybyło	ubyło	
	r	u	b	i
1. Skup. Portfel { w Warsz.	2.449.69, 07	145623, 01	155869, 94	2.438.822, 14
{ w Łodzi	501.719, 10 1/2	23751, 15 1/2	59632, 21	465.838, 05
{ w Włocł.	464.786, 37	19533, 35	27201, 51	457.118, 21
{ w Lublinie	2.000, .	500, .	.	2.500, .
{ „ zagranicznych	256.074, 64	.	67819, 06	188.555, 58
2. Zaliczenia na papiery publiczne	646.050, .	36470, .	18752, .	663.768, .
3. Pożyczki na zastaw { (a) wełny	451.536, 45	14067, 15	2977, 15	462.626, 45
{ (b) in. tow.	124.232, 52	510, .	320, .	124.422, 52
{ kosztowności	279.565, 23 3/4	.	4063, 50	275.501, 73 3/4
4. Otwarte kredyty	4.622.221, 71	512048, 87 1/2	597229, 78	4.541.540, 80 1/2
{ Monety srebrne	2.566.597, 40	.	2399, 88 1/2	2.564.197, 51 1/2
{ „ złote	43.730, 79	.	.	43.730, 79
5. Kasa { Bilety Banku Polskiego	392.000, .	27000, .	.	419.000, .
{ „ Kred. Cesarstwa	1.714.788, .	63576, .	.	1.778.364, .
Łącznie (5)	4.717.116, 19	88176, 11 1/2	.	4.805.292, 20 1/2

W lipcu r. z. było dochodu rs. 45.952,07 1/2; na korzyść zatem r. b. rs. 38.665,99 1/2.

— *Ces. Tow. gospodarstwa wiejskiego w Moskwie* postanowiło przyjąć udział w tegorocznej warszawskiej wystawie, przeznaczając medal złoty za suszarnię zboża, odznaczającą się niską ceną i prostą konstrukcją; medal srebrny za najlepszy siewnik rzędowy; medal srebrny za maneż konny, odznaczający się trwałością, niską ceną i prostą konstrukcją, pozwalającą skutecznie budowę onego w domu przy nabyciu jedynie części żelaznych. Szkoda, że postanowienie to wcześniej wiadomem nie było.

— Czytamy w *Temps*, że podpisy na pożyczkę 750 milj. fr. pokryły z górą żadaną sumę; pierwszego już dnia ludność samego Paryża tylko podpisała 505 milj., departamenta, nie licząc Marsylii i Bordeaux 114 milj. Gdy zamykano biura o godz. 5 w. liczne tłumy cisnęły się jeszcze do podpisywania, i gdyby biura były dłużej otwarte, pożyczka narodowa pokrytaby została w ciągu jednego dnia. Podpisy wynoszą ogółem około miljarda franków, a z samych wniosków na gwarancję subskrypcji wpłynęło już od razu do skarbu państwa gotówką blisko 200 milionów. Widać z tego że naród francuzki ufa zwycięztwu swego oręża i gotów jest nieść wszelkie ofiary na ołtarz dobra publicznego; widać także że zasoby tego narodu są olbrzymie i bynajmniej nie nadwężone. Zasluguje na uwagę, iż p. Bismark do tego czasu brak jeszcze 1/3 podpisujących na 100-miljonową (talary) pożyczkę związkową. Bogate miasto Hamburg zaledwie około 6.000.000 tal. podpisało, a panujący książę brunświcki tylko 2000 tal. Jestto fakt dosyć charakterystyczny.

— *Kasa rzemieślników.* Zmieniona ustawa kasy wsparcia rzemieślników warsztatów mechanicznych kolei warszawsko-wiedeńskiej wprowadzona została w wykonanie od d. 15 lipca r. b. W d. zaś 5 sierpnia rzemieślnicy dopełnili wyboru przez głosowanie siedmiu opiekunów kasy na roczny przeciąg czasu: A mianowicie, wybrani zostali pp. Gajgur Jan kowal, Stolkiewicz Wojciech ślusarz, Olkowski Jan tokarz, Maślankiewicz Adam ślusarz, Piotrowski Kazimierz stelmach, Kiełczewski Franciszek i Weseliński Bronisław ślusarze; wybrano nadto takąż samą liczbę zastępców.

— *Kanał augustowski.* Ważne to ogniwo naszych wodnych komunikacji zwróciło na się uwagę władzy. Zarząd komunikacji, celem naprawy kanału tego wyznaczył sumę rs. 3200.

— *Karol Miarka* w Hucie Królewskiej na Szląsku, jak donosi poznański dziennik „*Pomysłowość*,” wydał książeczkę pod tytułem: „*Przyjaciel górników i robotników*, czyli wskazówka, jakim sposobem z niedoli się ratować i pod grożącym niebezpieczeństwem ocalić mogą.” Rozprawa ta doznała nader przychylnego

przyjęcia ze strony robotników szląskich i ze wszech miar zasługuje na szersze rozpowszechnienie pomiędzy robotnikami i górnikami naszymi.

Sprawozdanie tygodniowe.

Gdańsk 27 sierpnia. Powietrze ciągle dżdżyste i chłodne. Wiatr zachodni.

W Anglii żniwo raczej postępuje przy dość pomyślniej pogodzie. Ziarno ma być nadzwyczaj różne co do gatunku, w jednej okolicy piękne i w dobrej kondycji, w innej zaś zostawia wiele do życzenia. Dowozy pszenicy krajowej były w tym tygodniu mierne, po większej części świeżego ziarna, a lubo towar ten odznaczał się dobrocią gatunku i kondycji, to jednakże pokup był słaby i zaledwo przeszłotygodniowe ceny płacono. Pszenica z portów bałtyckich była zaniedbaną z powodu wysokich cen które żądano. Pszenicę amerykańską płacono o 1 do 2 szyl. na kwarterze taniej.

Owies o $\frac{1}{2}$ szyl. na kwarterze w cenie się podniósł.

We Francji pomimo zupełnego upadku kredytu i najzupełniejszej stagnacji w handlu, potrzeby gwałtowne konsumpcji spowodowały nieco lepszy pokup i na wielu placach, szczególnie w środkowej i południowej Francji ceny podniosły się o 1 do 2 fr. na 120 kilog. W wschodniej zaś i północnej Francji ceny jeszcze zachowują słabnącą tendencję. Żniwo w ogóle mniej pomyślnie wypadło jak się tego spodziewano, ziarno jest po większej części słabe i w lichy kondycji. Wywóz żyta do Belgii zabroniony, ztąd ceny i pokup słabe.

Na naszym placu pokup ograniczał się jedynie na zaspokojeniu potrzeb konsumpcji i ceny pszenicy pozostały takie same jak w zeszłym tygodniu. Żyto więcej żądane tak polskie jako też krajowe o 1 do $1\frac{1}{2}$ tal. p. 2.000 funt. droższe niż w zeszłym tygodniu. Jęczmień bez zmiany. Groch żądany lecz w cenie się nie podniósł.

Rzepak o 1 do 2 tal. droższy, stosownie do gatunku.

Sprzedano w tym tygodniu pszenicy centn. —, czyli ton —, żyta cent. —, czyli ton —; jęczmienia centnarów — czyli ton —. grochu cent. —, czyli ton —.

Płacono za 2.000 \mathcal{L} wagi celnej, czyli jedną tonnę:

Pszenicy białej starzej (wagi hol. — do —) tal. — srgr. — do tal. — srgr. —, czyli za korzec warszawski (wagi pols. — do —) złp. — gr. — do złp. — gr. —.

Pszenicy wysoko-pstrój (wagi hol. 127—130 tal. 61 srgr. 10 do tal. 66 srgr. —, czyli za korzec warsz. (wagi pols. 239 do 245 złp. 44 gr. 13 do złp. 47 gr. 27).

Pszenicy jasno-pstrój (wagi hol. 124 — 128) tal. 58 srgr. — do tal. 64 srgr. —, czyli za korzec warsz. (wagi pols. 233 do 241) złp. 42 gr. 7 do złp. 46 gr. 13.

Pszenicy pstrój (wagi hol. 122 — 128) tal. 50 srgr. — do tal. 57 srgr. —, czyli za korzec warsz. (wagi pols. 237 do 241) złp. 36 gr. 6 do złp. 41 gr. 12.

Żyta krajow. (wagi hol. 120—124) tal. 43 srgr. — do tal. 45 srgr. 20, czyli za korzec warsz. (wagi pols. 226—233) złp. 29 gr. 29 do złp. 31 gr. 26.

Żyta pols. (wagi hollen. 120 — 122) tal. 40 srgr. — do tal. 41 srgr. 20, czyli za korzec warsz. (wagi pol. 226—230) złp. 27 gr. 26 do złp. 29 gr. 2.

Jęczmienia (wagi hol. 105 do — 110) tal. 35 srgr. — do tal. 38 srgr. —, czyli za korzec warsz. (wagi pols. 197 do 207) złp. 21 gr. 12 do złp. 23 gr. 9.

Grochu tal. 35 srgr. — do tal. 42 sgr. —, czyli za korzec warsz. złp. 26 gr. 25 do złp. 32 gr. 7.

Rzepiku stos. do gatunku tal. 84 srgr. — do tal. 99 srgr. —, czyli za korzec warsz. złp. 51 gr. 18 do złp. 60 gr. 23.

Kursa zamian: Amsterdam —, Hamburg —, Londyn —, Paryż —, Warszawa —, Wiedeń —.

Aleksander Makowski i spółka.

Ceny targów warszawskich,

od dnia 21—27 sierpnia r. b.

Pszenica 240 — 250 funt. od rs. 5,40—7,20; wyborowa 7,20 do 7,50. Żyta 230—240 funt. rs. 4,07 $\frac{1}{2}$ —4,50. Jęczmienia 4-rz. rs. 2,55—2,85. Owsa rs. 1,80—2,25. Rzepak letni od rs. — do —, zim. rs. 9—10. Groch pol. rs. 3,45—3,75; cukr. rs. 4,20 do 4,50. Kasza jagl. rs. 7,50—9,00; jęczm. rs. 5,10—5,25; grycz rs. 6,00—6,75. Mąka pszenna (000) pud rs. 2,30 do 2,35; (00) rs. 2,10—2,15, N. I pud rs. 1,80—1,85; N. II pud rs. 1,35—1,40; żytnia N. I i II pud rs. 1,15 — 1,25. Kartofle rs. 0,90 — 1,20. Siana pud rs. 0,25—0,35. Słoma pud rs. 0,20—0,27 $\frac{1}{2}$. Okowita garniec p. 78° rs. 1,27 $\frac{1}{2}$ —1,31. Dowieziono w ciągu tygodnia pszenicy k. 970; żyta 1330; jęczmienia 370; owsa 4100.

KURSA GIEŁDY.

dnia 31 sierpnia 1870 roku.

1. Papiery publiczne.

a) Rządowe.

	Sto- pa o/o	RÓWNIA (pari)	Żądano	Płacono	Stosu- nek do równi na 100
		R u b l e			
Polskie.					
Oblig. Skarbowe (r. 100. 150 500).	4	100	.	.	.
Obligacje cząstk. (zł. 500) z kup.	4	75	.	.	.
Cert. ban. na obl. cz. 4 (z. 300) z k.	5	45	.	.	.
" " " B (z. 200)	0	30	.	.	.
" " " " "	5	30	.	.	.
Dow. Kom. Cen. Lik. (róż. sumy)	0	100	.	.	.
Listy likw. (r. 100. 250. 500. 1000)	4	100	73,76	73,51	73 $\frac{1}{2}$
kupon.....	.	.	.	0,98 $\frac{8}{9}$.
Ruskie.					
5-ta pożyczka (500)	5	100	.	.	.
Pożyczka premjowa z 1864 r. .	5	100	143	.	143
" " " z 1866 r. .	5	.	145	.	145
" " " lutowe	4	100	.	.	.
" " " sierpniowe	4	100	.	.	.
Bilety banku Pańs. (100 i wyżej)	5	100	.	.	.
b) Towarzystw i Spółek.					
Listy Zast. (30. 75. 150. 750. 3000)	4	100	91,76	91,26	91 $\frac{1}{4}$
" " " ser. 2	4	100	90,59	90,09	90 $\frac{1}{10}$
" " " kupon	0,74 $\frac{4}{9}$.
Listy zastawne nowe z r. 1869	100	87,75	87,50	87 $\frac{1}{2}$
" " " kupon	0,93 $\frac{1}{18}$.
Oblig. Tow. Kred. Ziemińskiego...	5,475	100	100,50	100,17	100 $\frac{1}{5}$
Akcje Dr. Żel. W-W. (100)	diw.	60	72	.	120
" " " W-B. (100. 150).	4	100	.	.	.
" " " Teresp. (100)	5	100	.	.	.
Obligacje " " "	5	100	.	.	.
Akcje " " Łódz. (100)	5	100	106	103	103
Ruskie.					
Ruskie listy zastawne	5	100	108	107,50	107 $\frac{1}{2}$
Akcje Gł. Tow. Dr. Ż. (125)	5	125	.	.	.
Obligacje " " "	4 $\frac{1}{2}$	100	.	.	.

2. Wexle.

Berlin..... (Tal. 100) 2 mies.	.	92,857	121,35	121,05	130 $\frac{4}{10}$
Gdańsk..... (100) "	.	92,857	.	.	.
Hamburg... (M. B. 300) "	.	140,855	.	.	.
Londyn..... (L. 1) 3 "	.	6,304	8,20	8,16 $\frac{1}{2}$	129 $\frac{1}{2}$
Paryż..... (Fran. 300) 2 "	.	75,214	.	.	.
Wiedeń.... (Gul. 150) "	.	92,857	97,50	.	105
Petersburg.. (Rub. 100) 3 "	.	100	98,50	98,25	98 $\frac{1}{4}$

3. Monety.

Półimperjał.....	.	5,15	.	.	.
Napoleon.....	.	5	.	.	.
Dukat holenderski.....	.	3	.	.	.
Rubel srebrny.....	.	1	.	.	.
Talar pruski.....	.	0,92,857	.	.	.
Gulden austriacki (papierowy) ..	.	0,61,905	.	.	.

Warsz. Londyn Paryż Wied. Berlin Peter. Amst. Hamb.
STOPA (bankowa: 6 $\frac{0}{10}$ 5 $\frac{1}{2}$ 5 6 6 8 $\frac{1}{2}$ 5 $\frac{1}{2}$ 5
SKUPU: giełdowa: — 4 4 $\frac{1}{2}$ 5 4 $\frac{1}{2}$ — 5 4